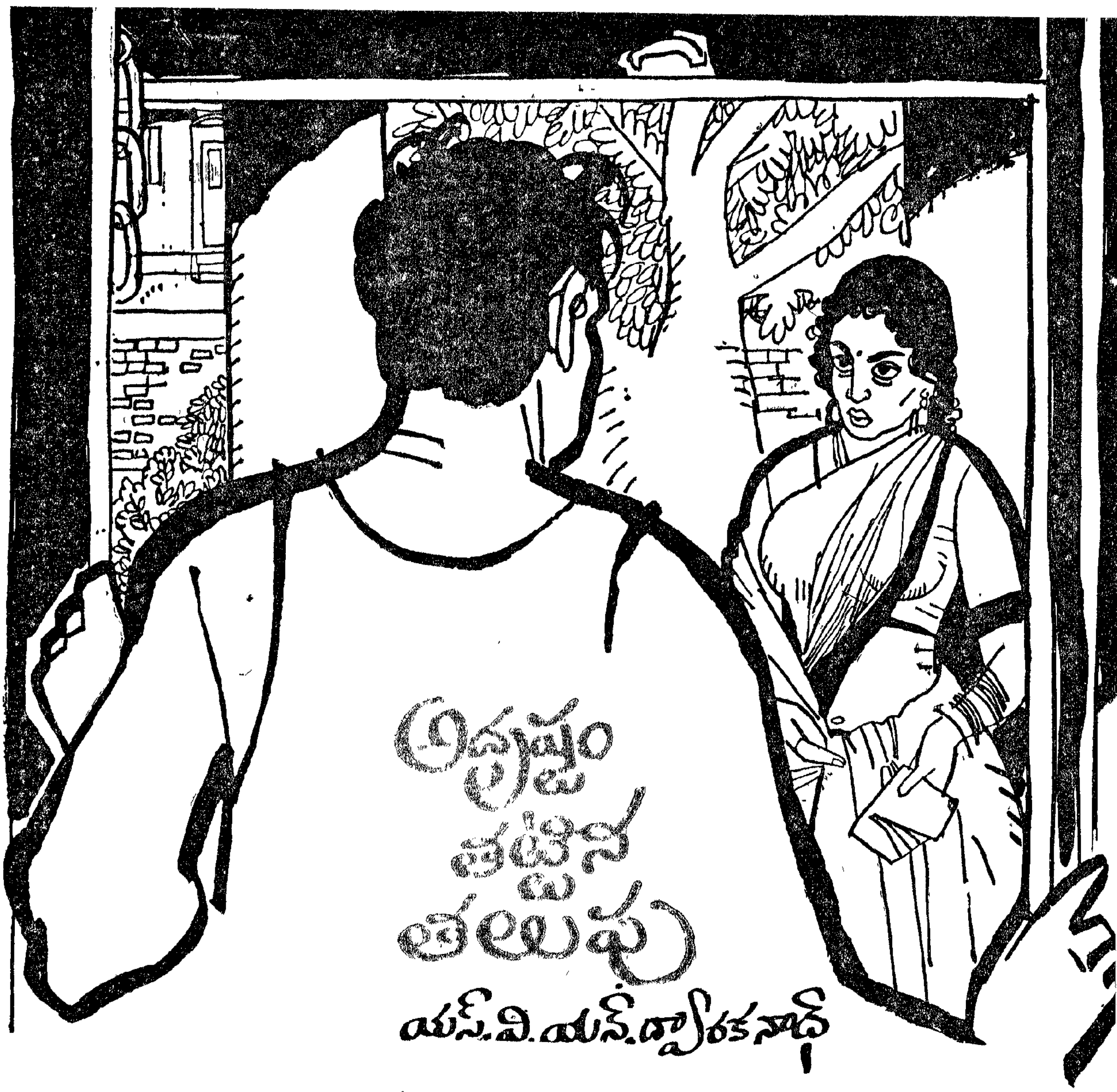

అదృష్టం తట్టిన తలుపు

యస్.వి.యస్. ద్వారకనాథ్

ముచ్చటగా మూడుగదులు, ఒక చిన్న వసారా, తగుమాత్రం విశాలమయిన హాలు, చుట్టూతిగినంత ఆవరణ కలిగి ఆ ఇల్లు చూడముచ్చటగా ఉంది. ఆవరణలో అక్కడక్కడ నాలుగయిదురకాల పూలమొక్కలున్నాయి. చూసీ చూడగానే ఆ ఇలు నన్ను ఇట్టే ఆకర్షించింది. పెరట్లోకి వెళ్ళి చూశాను. చక్కని చిన్ననుయ్యి ఉంది. రెండుబారలకంటె ఎక్కువలోతు లేదు. వంగి ఒక్క చేతలో చేదనునీరు తోడి చవిచూశాను. ఓహ్! చాలా రుచిగా ఉన్నాయి. కాశీగంగలా మధురంగా వున్నాయి. పక్కకి చూద్దునుగదా తాళం చెవి ఆడిస్తూ ఇంటి యజమాని నిలబడి వున్నాడు.

"ఎలాఉంది ఇల్లు?" అని అడిగా డాయన.

"బొమ్మరిల్లులా ఘస్టుగావుంది. మీరు చెప్పిన అద్దెకూడా నాకు అంగీకారమే" అన్నాను నేను.

చిరునవ్వు అణుచుకుంటూ ఆయన "అయితే ఈ తాళంచెవి తీసుకోండి. ఈ వేళనుంచే అద్దె లెక్క వేసుకుందాం" అన్నాడు. అభ్యంతరం లేదన్నట్లు తలఊపి ఆయనదగ్గరనుంచి తాళం చెవి తీసుకున్నాను. ఇంతలో ఆయన కేదో జ్ఞాపకంవచ్చింది కాబోలు "అన్నట్టు అడగడం మరిచాను. మిగతా మీ కుటుంబమంతా ఎప్పుడు వస్తారు?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ఇంతకుపూర్వమేకదా చెప్పాను మీకు! కొత్తగా నాకీ ఊరు బదిలీ అయింది. నేను వచ్చి మూడురోజులైంది. ఇక్కడ ఇల్లూ వాకిలీ కుదిరాక వెళ్ళి కుటుంబాన్ని తీసుకురావా లనుకొంటున్నాను. ఇదిగో ఇంక వీలుచూసుకుని ఒకరోజు సెలవుపెట్టి వెళ్ళి వాళ్ళను తీసుకురావాలి" అన్నాను.

"ఔనౌను. పాపం మీరు చెప్పారు. నేనే మర్చిపోయాను. నాకు జ్ఞాపకశక్తి కొంచెం తక్కువలెండి. ఇదిగో, మరివస్తాను" అన్నా డాయన ముందుకు నడుస్తూ.

"అశ్చే, దానిదేముందిలెండి. ఫరవా లేదు" అని చెప్పి ఆయన్ని గేటువరకు వెళ్ళి సాగనంపాను.

అమ్మయ్య!

ఇప్పటికొక పెద్దసమస్య తీరింది. ఇంత త్వరలో ఇల్లు—అందులోనూ సర్వస్వతంత్రమైన ఇల్లు—దొరుకుతుందని నేను కలలో కూడ అనుకోలేదు. ఇంటి యజమాని దేవుడిలాగా హఠాత్తుగా తటస్థపడ్డాడు. అడిగీ అడగడంతోనే రెండోమాటలేకుండా నన్ను వెంటబెట్టుకొని ఇల్లు చూపించడానికి బయలుదేరి వచ్చాడాయన. వస్తున్నప్పుడు దారిలో నా పేరు, ఉద్యోగం గురించి తప్ప రెండో ప్రశ్న వేయలేదు. మితభాషిలాగ వున్నాడు. నేనే సవివరంగా నన్ను గురించి పరిచయం చేసుకున్నాను. కాని ఆయన నామాటలు విన్నాడో లేదో నేను చెప్పలేను. నడుస్తున్నంతసేపూ ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టుగానే కనపడ్డాడు.

మే మిద్దరము ఇల్లు సమీపించగానే, గేటు దగ్గరాగి ఆయన నాతో అన్నాడు:

“చూడండి! నామట్టుకు నాకు మీరు మంచివారులా కనపడుతున్నారు. ఇంటిని మీరు జాగ్రత్తగా వాడుకుంటారన్న విషయంలో నాకేలాంటి సందేహంలేదు. అదే నాకు కావలిసింది. ఇల్లు, అద్దె మీకునచ్చిన పక్షంలో ఇప్పుడే తాళం తీసికోవచ్చును. అన్నీ కలుపుకుని అద్దె మూడువందలు. ఒక్క రూపాయికూడా తగ్గదు.”

ఆయన్ను అనుసరించి లోపలికి వెళ్లాను. వెళ్ళిన పదినిమిషాల లోపుగానే వ్యవహారం పరిష్కారమై ఆయన నాచేతికి తాళమిచ్చి వెళ్లిపోయాడు. ఉద్యోగరీత్యా నేను చాలా ఊళ్ళలో చాలా ఇళ్ళలో గడిపానుకాని ఇంతసూటిగా, వ్యవహారపక్షంగా ప్రవర్తించిన ఇంటియజమాని నెక్కడా చూడలేదు. ఇంతకంటె మంచి ఇంటినికూడ చూడలేదు. అన్నివిధాలా నా అవసరాలకు తగినట్లుగా తీర్చిదిద్దబడింది. బహుశా నాకోసమే ఈఇల్లు కట్టబడిందేమో ననిపించింది! ఇంకొకటికూడా ఉంది — చాలా అరుదైన విషయం. ఈ గృహనిర్మాణంలో వాస్తు శాస్త్రానికీ, ఆరోగ్యశాస్త్రానికి సమన్వయం సాధించబడింది. ముఖ్యంగా దక్షిణం వైపు ఉన్న చిన్న గది నన్నాకర్షించింది. ఆగదిని కేవలం ప్రత్యేకముగా నేను అట్టేపెట్టుకుందుకు నిశ్చయించుకున్నాను. చాలాకాలంనుంచి ప్రత్యేకముగా ఒకగది లేనికొరత నన్ను బాధిస్తూనే వుంది. తీరికసమయాల్లో ఏమైనా చదువుకోడానికీ, వ్రాసుకోడానికీ అది చాలా బాగుంటుంది. పోతే, దీని కెదురుగా మరొక గది వుంది. అన్నట్టు చెప్పడం మరిచాను. ఈగదిమాత్రం ఇంకా తాళంవెయ్యబడివుంది. ఇంతకుపూర్వం ఇక్కడ కాపురమున్నవాళ్లు ఇల్లు ఖాళీచేస్తూ, కారణాంతరంవల్ల కొంత సామాను ఈ గదిలో విడిచి వెళ్ళారు. ఈ విషయాన్ని ఇంటి యజమాని నాతో ప్రస్తావించాడు. ప్రస్తావిస్తూ నాతో ఆయన “మీకొక విషయం చెప్పాలి. నిజానికి ఈ ఇల్లు ఈవేళ ఉదయం పదిగంటలకు ఖాళీ అయింది. అయితే పాపం, వాళ్లు సామానంతటినీ ఒక్కమారు తీసుకువెళ్ళడానికి కుదరక, ఈ గదిలో కొంత దాచుకోడానికి నన్నడిగారు. ఒక్క వారం మించనిపక్షంలో సామాను విడిచివెళ్ళవచ్చునని అంగీకరించాను. నాకు అనేకపనులుండి, తీరిక కుదరదు. అందుచేత మళ్లీ పనిగట్టుకొని నేను రానవసరంలేకుండా, వీలువెంబడిని సామాను తీసుకుపోవడానికి అనుమతిస్తూ ఒకఉత్తరం వ్రాసి వాళ్లకిచ్చాను. ఉత్తరంగనుక మీకు చూపినట్లయితే, నిరభ్యంతరంగా వాళ్ళను సామాను తీసుకుపోనివ్వండి. నాకు వీలయినప్పుడు వచ్చి మీదగ్గర ఆ ఉత్తరం తీసుకుంటాను. తరవాత ఈగదినికూడా మీరు యథేచ్ఛగా వాడుకోవచ్చును” అన్నాడు. నాకు కూడా పెద్ద అభ్యంతరమేమీ లేకపోయింది. ప్రస్తుతం నేను ఒక్కణ్ణే. అదీగాక వారం రోజు లేమంత పెద్దకాలంకాదు. అందుచేత “సరే” నన్నాను.

“చేతిగడియారంకేసి చూశాను. నాలుగు దాటి పదినిమిషాలయింది. పోనీ ఒకటి చేదామనిపించింది. మొన్న కొత్తగా ఈ ఊరికి వచ్చినప్పుడు నేను ఒకమిత్రుని ఇంట్లో దిగాను. అక్కడికివెళ్లి నా సామాను తెచ్చుకున్నట్లయితే బాగుండునని పించింది. సామానంటే పెద్ద ఏమీలేదు—ఒకపెట్టె, బెడ్డింగు మాత్రమే. వెంటనే ఇంటికి తాళంవేసి రిక్షాలో బయలుదేరాను.

దారిలో నాకొక రమ్యమైన ఊహ కలిగింది. నేనుకూడ ఎప్పుడైనా ఒక ఇల్లంటూ కట్టగలిగితే, సరిగ్గా ఇప్పుడు అద్దెకు తీసుకొన్న ఇల్లువంటి ఒక చిన్న ఇల్లు కట్టాలనిపించింది. మళ్లీ వెంటనే నామటుకు నాకు నవ్వు వచ్చింది. నవ్వకుండా ఉండలేకపోయాను. నా అదృష్టానికి ఒక స్వంత ఇల్లుకూడానా! దాదాపు పదిహేనేళ్ళనుంచి ప్రభుత్వంవారి మత్స్యశాఖలో గుమస్తాగా పనిచేస్తున్నాను. నా సంపాదన బొటాబొటిగా తిండికిమాత్రం సరిపోతోంది. ఈ సంపాదనతో ఇల్లు మాటటుంచి, నేనింతవరకు రచించిన కావ్యాలను అచ్చువేయించలేకపోయాను. అప్పుడప్పుడు పత్రికాముఖాన వెలువడిన నా కావ్యభాగాలు విమర్శకుల ప్రశంసల నందుకొని నాకు ఖ్యాతిని, సాహిత్యరంగంలో ఒక విధమైన స్థానాన్ని సంపాదించిపెట్టినమాట వాస్తవమే. అయితే

నా కృషిలో చాలాభాగం ధనాభావం కారణంగా అజ్ఞాతంగానే ఉండిపోయింది. కాలగమనంతోపాటు అముద్రిత గ్రంథాల సంఖ్య కూడా పెరుగుతూ వచ్చింది. ఈ గ్రంథాలను ప్రకటించడం సంగతి దేవుడెరుగును కాని, ముందు వీటిని చెదపురుగులబారినుంచి రక్షించడం నా తలకుమించిన పనిగా తయారైంది. నన్నెరిగిన పండితమిత్రులు కొందరు నేనీ గ్రంథాలను ఉపేక్షించినట్లయితే సరస్వతీ పీఠానికి తీరని అపచారం చేసినవాడి నౌతానని హెచ్చరించారు. ఆ సహృదయులతో విభేదించడంకన్న నేనేమి చెయ్యగలను? నా ఆర్థికస్థితి అలాంటిది. సరే ఇప్పుడా విషయమంతా ఎందుకు?

తీరా నేను వెళ్ళేసరికి ఇంట్లో నామిత్రుడు కృష్ణమూర్తి లేడు. కృష్ణమూర్తి తండ్రి వసారాలో ఏదో చదువుతూ కూర్చున్నాడు. ఆయనకు విషయం యావత్తూ చెప్పి సామాను తీసికొని బయలుదేరాను. నేను తిరిగి వచ్చేసరికి అయిదుదాటింది. ఏం చెయ్యడానికీ పాలుపోక అలాగే కొంతసేపు గడిపాను. ఈ వేళ ఆదివారం కొబట్టి సెలవు దినం. ఒక్కొక్కప్పుడు సెలవురోజుకూడా నాకు దుర్భరంగా ఉంటుంది. యాంత్రికంగా ప్రభుత్వకార్యాలయంలో పరిశ్రమించడానికి సంవత్సరాలు తరబడిగా అలవాటుపడిన నాకు అప్పుడప్పుడు స్వేచ్ఛలోని మాధుర్యం దూరమై తికమకపడుతుంటాను. ఈ విషయం తలుచుకొంటే నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఏం చెయ్యడానికీ తోచక కాలు కాలిన పిల్లిలా అటూ ఇటూ తిరిగాను. చివరికి అలా పార్కుకు షికారువెడితే మనస్సుకు ఉల్లాసంగా ఉంటుందనిపించి ఇంటికి తాళంవేసి బయలుదేరాను.

మెల్లిగా నేను పార్కు చేరుకునేసరికి దాదాపు చీకటిపడింది. శీతాకాలపు చలిగాలికి వెరిచి అప్పటికే చాలామంది ఇళ్ళకు తిరిగి పోతున్నారు. వెళ్ళి ఒకమూల గడ్డిలో చతికిలపడ్డాను. ఎవరో రేడియోలో మన ప్రస్తుత ఆర్థిక పరిస్థితిని సమీక్ష చేస్తున్నారు. మెల్లిగా నడుం వాల్చి కళ్లుమూసి పడుకొన్నాను. ఏమో, సమీక్ష వినపడుతోందేగాని ఒక ముక్కకూడా తలకెక్కలేదు. ఎప్పుడు నిద్రపోయానో నాకే తెలీదు.

తిరిగి నాకు తెలివి వచ్చేసరికి విద్యుద్దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. దట్టంగా అలుముకుంటూన్న చీకట్లను పోగొట్టలేక అవి నిస్సహాయంగా మినుకుమినుకుమంటున్నాయి. చలిగాలికూడ కొంచెం ముదిరింది. రేడియోలోనుంచి లలితసంగీతం ప్రసారమవుతోంది. చెవులురిక్కించి విన్నాను. అవును, నా గేయమే! అది నా గేయమే! కానినాకు ఒక్కసారిగా దుఃఖం పొర్లుకునివచ్చింది. గాయకుని కంఠం శ్రావ్యంగానే ఉందిగాని భావాన్ని పూర్తిగా తగలపెట్టి మరీ పాడు

అదృష్టం తప్పిన తలుపు

తున్నాడు. ఒక్కసారిగా నాకు ఒళ్ళుమండింది. ఇంక ఉండలేక అక్కడనుంచి బయలుదేరాను. త్వరగా భోజనంచేసి ఇంటికిపోదామనిపించింది. సరాసరి పార్కునుంచి హోటలుకు వెళ్ళాను. అక్కడ భోజనశాలలో నాకొక పెద్దమనిషి తటస్థపడ్డాడు. నేను లోపలికి ప్రవేశిస్తూండగా నన్ను చూసి ఆయన గౌరవంగా "కవిరాజుకు నమస్కారం" అని అభివాదం చేశాడు. ఆయనకు ప్రతినమస్కారంచేసి టేబుల్ ముందు కూర్చున్నాను. మనిషిని పరీక్షగా చూశాను, కాని ఇంతకు పూర్వం ఎక్కడా కలిసినట్లు గుర్తుకు రాలేదు.

"క్షమించాలి. మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేకుండా ఉన్నాను" అన్నాను నేను.

ఆయన చిరునవ్వు నవ్వుతూ "నేను మీ అభిమానుల్లో ఒకణ్ణి. ఒకటి రెండుసార్లు మీ ఉపన్యాసాలను వినే అదృష్టం కలిగింది. ఈ వేళ మీ పరిచయభాగ్యంకూడా కలిగింది నాకు" అన్నాడు.

"ఎంతమాట! మిమ్మల్ని కలుసుకున్నందుకు చాల ఆనందంగా ఉంది" అన్నాను.

వడ్డన పూర్తయి నేను భోజనానికి ఉపక్రమించేసరికి ఆయన తినడం ముగించాడు. కాని నాతో కబుర్లుచెపుతూ కూర్చున్నాడు. క్రమంగా పరిచయమై, ఇద్దరము సాహిత్యమీమాంస మొదలుపెట్టాం. భోజనశాలలో ఆ సమయంలో వేరెవ్వరూ లేకపోవడం వల్ల నిరాఘాటంగా మాట్లాడుతో గలిగాము. మా ఇద్దరి దృక్పథాలు దాదాపు ఒక్కటే కావడంవల్ల మా చర్చలు తీవ్రతరం కాలేదు. ఇంతలో నా భోజనం పూర్తి అయింది.

> మొదటివ్యక్తి-మీకు పిల్లలు ఎందరండీ?
>
> రెం. వ్యక్తి-రాముడు, గోపీ, సుశీల, రంగడు...
>
> మొ. వ్యక్తి—పేర్లు అనవసరం, సంఖ్య చెబితే చాలు.
>
> రెం. వ్యక్తి—పేర్లు చెబితే సంఖ్య తెలియదా?
>
> —కోయల్‌కర్ బన్సీలాల్ (నిజామాబాద్)

ఆయనవద్ద సెలవుతీసుకొని ఇంటికి బయలుదేరాను.

తాళంతీసి గదిలో ప్రవేశించాను. చీకటిలో ఎలక్ట్రిక్ స్విచ్ ఎక్కడుందో ముందు బోధపడిందికాదు. అగ్గిపుల్ల వెలిగించి దీపం వేశాను. తలుపు గడియవేసి, బెడ్డింగు పరిచి మెల్లిగా నడుంవాల్చాను. చాలా బడలికగా ఉన్నా నేమో ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయింది. లేచివెళ్లి దీపం ఆర్పడానికికూడా ఓపిక లేకపోయింది. చేతిగడియారం విప్పి తలగడక్రింద పెట్టాను. 9-20 అయింది. అలాగే పడుకుని కళ్లుమూశాను. క్రమంగా కనురెప్పలు బరువెక్క నారంభించాయి.

ఇంతలో తలుపుమీద ఎవరో తట్టినట్లయింది. కళ్లు తెరచి చూశాను. ఒకక్షణం ఆగి మళ్లీ తలుపు చప్పుడైంది. బద్ధకంగా లేచివెళ్లి తలుపుతీశాను. ఎదురుగా ఎవరో పెద్దమనిషి నిలబడిఉన్నాడు. ఆజానుబాహువు. విలువైన దుస్తులు ధరించాడు.

"ఎవరుమీరు? ఏం కావాలి?" అనడిగాను. కాని ఆయన మాట్లాడలేదు. ఏదో సందేహిస్తున్నట్లు నిలబడ్డాడు. తిరిగి నేను ప్రశ్న వేశాను. ప్రత్యుత్తరంగా ఆయన చిరునవ్వు నవ్వాడు! ఒక్కక్షణం ఆగి "మీకు నిద్రాభంగం కాలేదుగదా" అని నన్ను ప్రశ్నించాడు. ఏమని చెప్పాలో నాకు తెలిసిందికాదు. ఆ చిరునవ్వు చూస్తుంటే నన్నెరిగినవాడిలా కనిపించాడు. ఆలోచనాపూర్వకంగా అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డాను. చివరికి ఆయనే నన్ను "కవిరాజుకు నమస్కారం" అన్నాడు. నమస్కారం చేసినప్పుడు ఆయన వ్రేలిఉంగరాలు విద్యుద్దీపకాంతిలో తళుక్కుమని మెరిశాయి.

"నమస్కారం. మనం ఎక్కడ కలుసుకున్నామో గుర్తుకురాకుండా ఉంది" అన్నాను.

"ఇదే ప్రథమంగా మనం కలుసుకోవడం. మాది భారతీ పుస్తక ప్రచురణసంస్థలెండి" అన్నాడాయన.

"అలాగా! లోపలికిరండి. పాపం అలాగే నిలబడ్డారు" అని ఆహ్వానించాను. ఆహ్వానించానేగాని ఆయనకు వెయ్యడానికి చిన్న కుర్చీకూడ లేకపోయింది. "మన్నించాలి. మీకు సరియైన ఆసనంకూడా లేదిక్కడ. ఈ వేళ సాయంత్రమే ఈ ఇంట్లో దిగాను. ప్రస్తుతం ఈ పెట్టె, బెడ్డింగే నా ఆస్తి" అన్నాను క్షమాపణ పూర్వకంగా.

"అచ్చే మీ రనవసరంగా బాధపడకండి. వేళకాని వేళలో వచ్చి నేనే మీకు ఇబ్బంది కలుగచేశాను" అన్నాడాయన గదిని నలువంకలా కలియచూస్తూ.

"నాకు వచ్చిన ఇబ్బందేమీ లేదు లెండి; పోనీ అలా పెట్టెమీద కూర్చోండి" అన్నాను.

అందుకాయనకు నవ్వొచ్చింది. "ఇంతకూ

నేను వచ్చిన పని చెప్పడం మరిచాను. చాలా కాలంనుంచి మిమ్మల్లను కలుసుకోవాలను కుంటున్నాను. ఇన్నాళ్ళకు కుదిరింది. ఈ ఇంట్లో మీరు అద్దెకు దిగారని ఇంతకు పూర్వమే నాకు తెలిసింది. అందుచేత ఇలా వచ్చాను" అన్నాడాయన.

"చాలా ఆనందంగా ఉంది నాకు" అన్నాను.

"ఇంతకీ అసలు విషయం చెప్పలేదు మీకు. ప్రచురణరంగంలో ఒక పెద్ద విప్లవం తీసుకురావాలని నా సంకల్పం. ఇందు నిమిత్తం ఒక ప్రణాళికను కూడ రూపొందించానులెండి. వివిధ సాహిత్య శాఖల లోనూ ప్రసిద్ధులైన వారి గ్రంథాలను చౌకగా, సర్వాంగసుందరంగా ప్రకటించాలని నిర్ణయించాను. ముందుగా మీ కావ్యాలను అచ్చు వెయ్యాలని నా అభిమతం. అందువల్ల మా సంస్థకు పేరు ప్రతిష్ఠలు కలుగుతై. మీ కభ్యంతరం లేకపోతే..." ఆయన హఠాత్తుగా ఆగి నే నేమంటానో అని నా వైపు చూశాడు.

అభ్యంతరమా! నాకా! నాకా! మనస్సులో ఎగిరి గంతు వేశాను. ఆనందంలో గొంతు ముడివడి నాకు మాట పెగలడమే కష్టమైంది.

"మీరు దీనికి అంగీకరిస్తారనే అనుకుంటాను" అన్నాడాయన మళ్ళీ.

"తప్పకుండా అలాగే చేద్దాం. పోనీ అలా పెడ్డింగుమీదైనా కూర్చోండి. తీరికగా మాట్లాడుకోవచ్చును. పాపం నిలబడే ఉన్నారు" అన్నాను.

"చాలు. మీ ఆమోదం పొందగలిగాను. ఇంతకన్నా నాకు కావలసిందేమీ లేదు. పోతే మిగత వివరాలు మనం మరోమారు సావకాశంగా మాట్లాడుకోవచ్చును. ఈ స్వల్పవిషయానికి ఇంత రాత్రివేళ వచ్చి మీకు నిద్రాభంగం చేశాను. క్షమించండి. మరి నాకు సెలవా" అన్నాడాయన బయల్దేరడానికి ఉద్యమిస్తూ.

"మీరు వచ్చినందుకు చాల సంతోషంగా ఉంది. మీ రాకవల్ల నాకు శ్రమ కలిగిందని అనవసరంగా బాధపడకండి. ఒకవిధంగా చూస్తే, నేనే మీకు శ్రమకల్గించాను" అన్నాను.

"అబ్బే. అటువంటిదేమీ లేదు. మరి వస్తాను. నమస్కారం" అన్నాడాయన.

"నమస్కారం. మరి ఉంటాను" అన్నాను నేను. గేటువరకు ఆయన్ను సాగనంపివచ్చి, తలుపువేసి పడుకున్నాను. ఆనందంతో మనస్సు ఉరకలువేసి నాగుండె బరువెక్కింది. నాకు అమితానందం కలిగితే ఉక్కిరిబిక్కిరై దాదాపు ఏడ్చినంత కన్నీరు కారుతుంది. ఆనందబాష్పాలతో నా తలగడ తడిసిపోయింది. ఇలా జరుగుతుందని నేను కలలోకూడ అనుకోలేదు. ప్రసిద్ధిచెందిన ఒక ప్రచురణసంస్థ అధిపతి తనకు తానై హఠాత్తుగా నావద్దకు వస్తాడని నేను ఊహించలేకపోయాను. అప్రయత్నంగా ఇన్నాళ్ళకు నా కావ్యాలకు విముక్తి కలగబోతోంది నాకనిపించింది. అదృష్టం ఇలాగే వస్తుంది గాబోలు. ఏ వేళలోనైనా అది రావచ్చు. అదృష్టానికి పగలేమిటి, రాత్రేమిటి? సంధ్యాసమయంలో కూడ వచ్చి తలుపు తడుతుంది. మనం చెవ్వొగ్గి వినదల్లా, అదృష్టం తట్టినప్పుడు, పరాకు లేకుండా విని తలుపు తీయడమే. అంతే.

మళ్లీ ఇంతలోనే తలుపు చప్పుడైనట్లయినది. పరాకులేకుండా విన్నాను. నిజమే. ఎవరో తలుపు తడుతున్నారు. కుతూహలంగా లేచివెళ్ళి తలుపుతీశాను. ఒకపొట్టిమనిషి, బట్టతలాయన నిలబడివున్నాడు. అడుగుముందుకు వేయబోయి నన్ను చూసి సంశాళించుకున్నాడు. ఇంతకుపూర్వం ఆవ్యక్తిని ఎక్కడో చూసినట్లు హఠాత్తుగా నాకు స్ఫురించింది. ఆ గుండ్రని బట్టతల, విలక్షణమైన ముక్కు పరిచితమైనవిగా కనిపించాయి. కాని ఆయన ఫలానా అని మాత్రం నిశ్చయం కలగలేదు.

"నమస్కారం కవిగారికి" అన్నాడాయన మందహాసం చేస్తూ.

"నమస్కారం. ఇలా దయచేయండి" అన్నాను ఇంకా ఆలోచిస్తూనే. ఆయన గదిలోకి వచ్చి చుట్టూ కలయచూశాడు. ఒక్క క్షణం ఆగి "మీరేదో ఆలోచిస్తున్నారు. బహుశా ఈమిత్రుణ్ణి మరిచిపోయారనుకుంటాను" అన్నాడు.

"ఎంతమాట! మీకు సరియైన ఆసనం ఇక్కడ లేదుకదా అని చింతిస్తున్నాను. మీరు క్షేమమేకదా?" అని అడిగాను.

"మీ దయ వల్ల క్షేమంగానే ఉన్నాను. మీరు గౌరవించవలసినంతటివాడినా నేను? మీదయవుంటే అంతే చాలు" అన్నాడాయన.

ఆయనవైఖరి చూస్తే ఏదో ముఖ్యవిషయం చెప్పడానికి వచ్చినట్లు కనిపించింది. ఆవ్యక్తి ఎవరా అని నా మెదడు తీవ్రంగాపని చేస్తోంది. కాని లాభం లేకపోయింది. నా కొక్కటే ఉపాయం తోచింది. సంభాషణాచాతుర్యం వల్లగాని ఈ సమస్య తేలదనిపించింది.

"పాపం చాలా పొద్దుపోయివచ్చారు. నావల్ల మీకేమయినా..." నే నింకా పూర్తి చెయ్యకముందే ఆయ నందుకున్నాడు.

"అవునండీ చాల ఆలస్యమైంది. అందుకే నేను బాధపడుతున్నాను. కాని పనితొందరవల్ల ఈసమయంలో రాకతప్పింది కాదు" అన్నాడు. ఒక్కక్షణమాగి మళ్ళీ ప్రారంభించాడు. "మీకు కొంచెం శ్రమకలుగజేస్తున్నాను. త్వరలోనే మాసంఘం వార్షికోత్సవాలు జరగబోతున్నాయి. ఆసందర్భంలో జరగబోయే సభలకు మంచి ఉపన్యాసకుల్ని

* కుమారి మాత్రలు *
బహిష్టు సమయంలో అనేక బాధలు పడే స్త్రీలను బాధలన్నిటినుండి తొలగించును సాదా : రు. 3
స్పెషల్ : రు. 5 అదనపు స్పెషల్ : 8/-
ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.
P. Devee & Co (M-1) Calcutta-40.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని గుల్ల చేయడమే కాకుండా ఈవ్యాధి, తనబంధంలో చిక్కినవారిని ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నిని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిష్టగించకుండుట, నడుములో నొప్పి, మూత్రమాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, గురదలు, కాళ్ళలో పగుళ్లు, తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పొక్కు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు, రాచపుండ్లు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును.

"వీనస్ ఛారమ్" మాత్రలు వాడి అనేక వేల మంది తమ బాధలనుండి నివారణపొంది మృత్యుకరాళముసుండి రక్షింపబడిరి. "వీనస్ ఛారమ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని వైద్యవిధానం ప్రకారం అమూల్య ఓషధుల శాకపదార్థముల, స్వాభావిక క్షారముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహముతగి... పలుమారు మూత్రవిసర్జన చేయుట అవసరము 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికిపైగా స్వస్థత చేకూరినట్లనిపించును. "వీనస్ ఛారమ్" కొద్ది వ్యయముతో సుఖముగా తేలికగా సేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేక పథ్యము లేదు. నిరాహారముతో నుండవలె అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినేందుకై ఇదివరకటికంటె ఎక్కువ రకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగిన వారికి ఉచితముగా పంపబడును.

వెల : 50 మాత్రల సీసా రు. 6-75. ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము. లభించు స్థలము :

Venus Research Laboratory (A. P. W)
P O Box No 587, Calcutta.

ర్పాటు చేసుకోవాలని సంకల్పించదలచాం. అదృష్టవశాత్తూ మీరిక్కడున్నారని తెలిసింది. నేను ముఖ్యంగా కోరేదేమంటే మీరు తప్పకుండా మీ ఉపన్యాసం వినేభాగ్యం మాకు కలుగజెయ్యాలి. అన్నట్టు, మన విద్యామంత్రి గారి చేత ఈ సభలను ప్రారంభింపజెయ్యడానికి గట్టిగా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాం. దీనికి మీరు కాదనరని భావిస్తాను" అన్నాడాయన.

అదృష్టం తప్పిన తలంపు

"దానికేముంది. అలాగే చేద్దాం. ఈమాత్రానికి పాపం మీరింతగా చెప్పాలా" అన్నాను.

"చాల సంతోషమండి. ఈవారికోత్సవాలను ఏర్పాటుచేసే సంరంభంలో నాకు క్షణం ఊపిరి చిక్కడంలేదు. వేళ కాని వేళలోవచ్చి మీకు శ్రమకలుగచేశాను. క్షమించండి. అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తికాగానే మీకు కార్యక్రమాన్ని తెలియజేస్తాను. వస్తానుమరి. దయఉంచండి."

నమస్కారంచేసి ఆయన వెళ్లిపోయాడు.

మీకు క్యాడ్‌బరీస్‌తోగల సంబంధం

"నాకు దేశమంతటా తిరుగుతుండే ఉద్యోగం. రైలు మీద, బస్సు మీద, ఎడ్లబండి మీదైనా సరే. దారిలో సవ్యమైన వసతి లేని కొన్ని చోట్ల నాకు బాగా ఆకలైనప్పుడు ఆరోగ్యవంతమగు, పరిశుద్ధమైన భోజనం దొరకదు. అందుచేత ప్రతీ ప్రయాణానికి కొద్దిగా క్యాడ్‌బరీస్ చాక్‌లెట్ ప్యాకెట్‌లను తీసుకు వెళ్లనారంభించాను. వాటిని తీసుకు వెళ్లడం సులభం. అవి పుష్టికరమైనవి, రుచికరమైనవి భోజన వేళల మధ్య నాకు ఆకలి గానీయకుండా చేస్తున్నవి, మరియు నాకు అధిక శక్తిని కూడా కలిగిస్తున్నవి.!"

క్యాడ్‌బరీస్ చాక్‌లెట్ – మిఠాయిని మించినది – ఆహారము

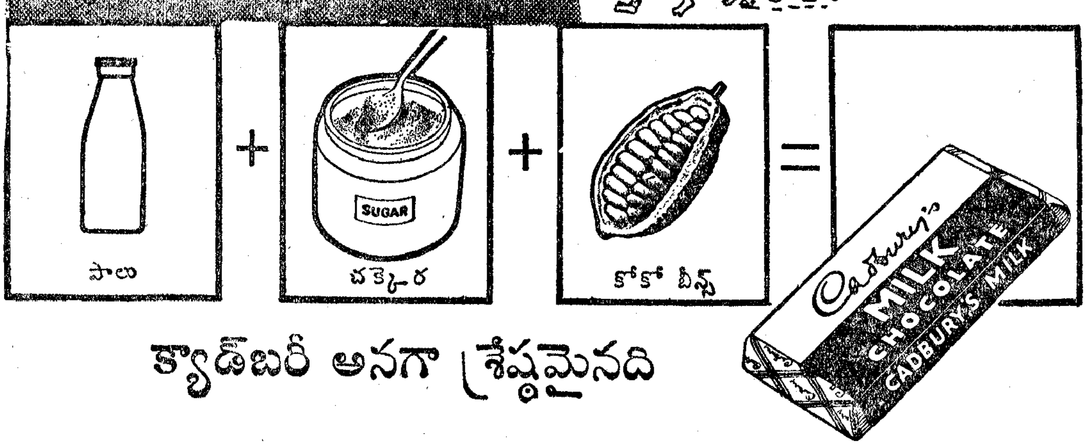

క్యాడ్‌బరీ అనగా శ్రేష్ఠమైనది

నేను తలుపు గడియవేసివచ్చి పడుకొని ఆలోచించాను. మొదదు క్రమంగా వేడెక్కిందికాని ఆ బట్టతల పెద్దమనిషి ఎవరో ఖచ్చితంగా తెలియరాలేదు. ఈయన ఏ సంఘానికి చెందినవాడో? విద్యామంత్రి ప్రారంభోత్సవానికి రాబోతున్నాడంటే మంచి ప్రతిష్ఠగల సంఘం అయివుండాలి. దానికి ఈయన అధ్యక్షుడో, కార్యదర్శో అయివుంటాడు. పోనీలే ఈ విషయం క్రమంగా తెలియకపోదని సరిపుచ్చుకొని కళ్లుమూశాను. కాని నిద్రపట్టలేదు. ఒకవిధంగా చూస్తే విద్యామంత్రిని కలుసుకునే అవకాశం కలిగింది. అందుకు సంతోషం. ఇంకొక విధంగా ఈ అవకాశాన్ని కలుగజేసిన వ్యక్తి ఎవరో స్పష్టంగా తెలియకపోవడంవల్ల మనస్సు పరి పరి విధాలుగా పోయింది. అలాగే కళ్లు మూసుకున్నాను. ఉన్నట్టుండి తలుపు మళ్లీ చప్పుడైంది. నాకు చిత్రంగా తోచింది. ఈసారి ఎవరు వచ్చివుంటారోనని కుతూహలం కలిగింది. వెళ్ళి తలుపు తీశాను. నా కళ్లను నేనే నమ్మలేకపోయాను. ఎదురుగా సుందరం! పూర్తిగా పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ యూనిఫారంలో ఉన్నాడు.

"ఓహో! బహుకాలానికి రావడం! వస్తూ వస్తూ ఇదేమిటోయ్ ఈ వేషం! మిత్రుణ్ణి చూడడానికి అధికారహోదాలో వచ్చావా?" అని అడిగాను అతన్ని కౌగలించుకుంటూ. సుందరం కుశలమడిగి, నవ్వాడు. గుమ్మంవద్ద సందేహిస్తూ నిలబడ్డాడు. అతని సందేహం నాకర్థమైంది. "ఫరవాలేదులే. బూట్లతో లోపలికి రావచ్చును" అని చేతితో గదిలోకి లాగాను. హెల్మెట్ తీసి కిందపెట్టి, పెట్టె మీద కూర్చుని సుందరం సిగరెట్ వెలిగించాడు. నేను బెడ్డింగ్ మీద చతికిలబడ్డాను. ఇద్దరం ఒకర్ని చూసి మరొకరు నవ్వుకున్నాం.

"బాగా చిక్కిపోయావే నువ్వు" అన్నాడు సుందరం ఘాటుగా పొగపీలుస్తూ.

"అది సరేకాని, నేనిక్కడే ఉన్నానని ఎలా తెలిసింది సుందరం?" అని అడిగాను.

"ఎలాగో ఒకలా తెలిసింది. తెలీగానే ఇలా రెక్కలు కట్టుకుని వచ్చి వాలాను"— నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అవునులే. నువ్వు పోలీస్ ఆఫీసరువికదా! నీకన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి" అన్నాను. సుందరం ఇచ్చిన సిగరెట్ వెలిగించి గోడకు చేరబడ్డాను. ఇద్దరం ధూమపానం చేస్తూ చిన్ననాటి విషయాలు, ప్రస్తుత సాధకబాధకాలూ అవీ మాట్లాడుకుంటూ కూర్చున్నాం.

నేనూ సుందరం బాల్యస్నేహితులం. చిన్నతనంలోనూ అటుతరువాత విద్యార్థిదశలోనూ ఇద్దరం విడనిజంటగా కాలం గడిపాము. మా చదువులు పూర్తికాగానే జీవితంలో చేరి ఒక మార్గం పట్టాము. వాడు పోలీసు శాఖలోనూ, నేను మత్స్య శాఖలోనూ ప్రవేశించాం. ఉద్యోగాలలో స్థిరపడినప్పటినుంచీ ఎప్పుడో హఠాత్తుగా కలియడం తప్పితే మా ఇద్దరిమధ్య క్రమమయిన రాకపోకలు లేవు. ఈవేళకూడా మా కలయిక అనుకోకుండానే జరిగింది. ఏదో కేసు సందర్భంలో సుందరం మొన్న ఈవూరు వచ్చాడుట. ఈ రాత్రే ఒంటిగంట బండికి వెళ్లిపోతున్నాడు. అదృష్టవశాత్తూ ఇలా చిత్రంగా కలిశాం.

మా కబుర్లు పూర్తయేసరికి ఒక నిండు సిగరెట్ పెట్టె ఖాళీ అయింది. సుందరం తన చేతిగడియారంవంక చూసి వెళ్లడానికి లేచాడు. "వస్తాను మరి. రైలుకు టైమవుతోంది. నాకు చాలా సంతోషంగా ఉందిరా. ఈవేళ నిన్నిక్కడ కలుసుకుంటాననుకోలేదు" అన్నాడు. నేను నవ్వాను. "ఇంకా నాకీ ఊళ్లో పని పూర్తికాలేదు. మళ్ళీ రెండుమూడు వారాల్లో ఒకసారి వస్తాను. అప్పుడు పూర్తిగా ఒక రోజు నీతో గడుపుతాను" అన్నాడు సుందరం బయటకు నడుస్తూ.

"ఈ మారు వచ్చినప్పుడు ఇలా మెరుపులా కనబడి వెళ్లిపోతానంటే ఊరుకోను. తాళ్లతో కట్టిపడేస్తాను. జాగ్రత్త" అన్నాను వాణ్ణి సాగనంపుతూ. సుందరం గట్టిగానవ్వి, ఒక క్షణమాగి రోడ్డుమీదకి నడిచాడు. వాడు సందుమలుపు తిరిగేవరకూ అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డాను.

నాకీ రాత్రి చాలా విచిత్రంగా తోచింది. అనుకోకుండా మూడు ఆనందదాయకమైన సంఘటనలు జరిగాయి. వాటిని గురించి ఆలోచిస్తూ నాలో నేను నవ్వుకున్నాను. బెడ్డింగ్ మీద దుప్పటితీసి దులిపి పరచాను. దీపమార్పి, తలుపు వేద్దామనుకుంటూ ఉండగా వెనక అడుగుల చప్పుడైంది. అటు తిరిగాను. నా గుండె ఝల్లుమంది. ఎవరో వ్యక్తి గుమ్మందగ్గర నిలబడ్డాడు. అతి ప్రయత్నంమీద కంగారు అణచుకోగలిగాను.

"ఎవరు? మీకేం కావాలి? అని గంభీరంగా అడిగాను.

"రాజుగారి ఇల్లెక్కడండీ?" అని ప్రశ్నించాడతడు.

"ఏమో, నాకు తెలీదు."

"ఈ ప్రాంతంలోనే వుంటున్నారండి?" అన్నాడతడు మళ్లీ.

"అయ్యా! ఈరోజే నే నీ ఇంట్లో దిగాను. నాకీ ఊరే కొత్త" అన్నాను నేను. అతనొక క్షణకాలం తటపటాయించి తరవాత వెళ్లిపోయాడు. "నీ రాజుగారు బంగారంకానూ, అనవసరంగా కంగారుపెట్టి చంపావు గదయ్యా మహానుభావా!" అనుకున్నాను. తలుపు గడియవేసి, దీపమార్పి వచ్చి పడుకున్నాను. ఒక క్షణానికికాని గుండె దడ తగ్గలేదు. దడ తగ్గేసరికి తిరిగి బట్టతలమనిషి,

సినిమాపత్రిక

మీ గుసినికాగులు గాచేరి, నెలకు మంచి ఆదాయం పొందవలనన్నచో నేడే మాకు వ్రాయండి. ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయవలెను.
BOMBAY FILM SERVICE
(A.M.W.)PHAGWARA(N.R)

RATNAM'S N-OIL

అంగనరములు బలహానతి చెంది, చిన్నదినచో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం|| ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇంగులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు.
డాక్టర్. రత్నాం సన్స్, (Estd 1904)
ముఖ్య పేటబిల్డింగ్స్, అజంపూరా గారా
హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

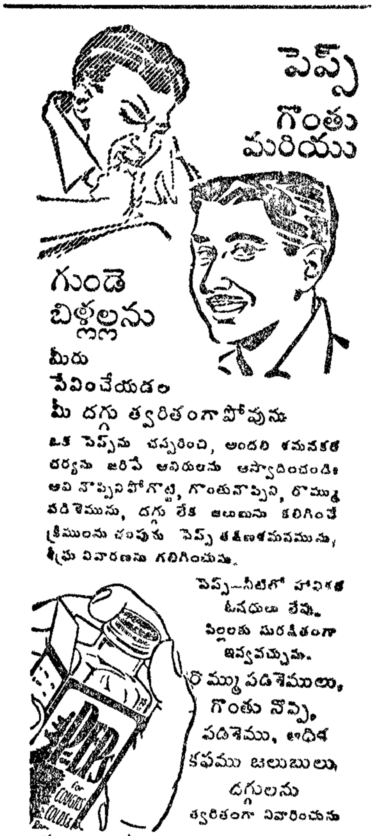

సోల్ ఏజంట్లు: దాదా & కంపెనీ, 86, సైనప్పనాయకన్ వీధి, మద్రాసు 1

భారతి ప్రచురణసంస్థను గురించిన ఆలోచనలు మెదడులో రేకెత్తాయి. ఈ ఆలోచనలతోను, మిత్ర సందర్శనంవల్ల కలిగిన ఉత్సాహంతోనూ నాకు నిద్రపట్టలేదు. చాలాసేపు అలాగే ఆలోచిస్తూ గడిపాను. చివరికి ప్రాణం అలిసి ఎప్పుడు కన్ను మూశానో నాకు తెలీదు.

తిరిగి నాకు తెలివివచ్చేసరికి తలుపు

అదృష్టం తట్టిన తలుపు

చప్పుడవుతోంది. బహుశా ఆ తలుపుచప్పుడుకే నాకు తెలివివచ్చినట్లుంది. బద్ధకంగా కళ్ళు తెరచాను. ప్రాతఃకాలపు వెలుగు గదిలోకి ప్రవహిస్తోంది. అట్టేసేపు నేను విశ్రమించినట్లులేదు; నాకళ్ళు మండుతున్నాయి. లేచి వెళ్ళి తలుపు తీశాను. ఒక్కసారి చలిగాలి సోకి శరీరం పులకించింది. వీధిలో గేటు దగ్గర గుర్రంబండి ఒకటి ఆగిఉంది. ఎదురుగా వసారాలో ఒక స్త్రీ నిలబడి ఉంది. ఏ మహిళామండలి సభ్యురాలో, కార్య

పూర్తి చిరునామా - త్వరగా బట్వాడా

మీ ఉత్తరాలలో అతి ముఖ్య భాగంగా మేము పరిగణించే చిరునామాను మీరు అసంపూర్తిగా వ్రాసి పూరుకోవడంవల్ల, మేము ఏమీ తోచని అవస్థలో పడుతూ వుంటాము. చిరునామాను విపులంగా వ్రాయకపోవడంవల్ల మీ ఉత్తరాలు "చాలా చాలా" దూరం వెళ్ళిపోతాయి।

(మీ ఉత్తరాలు త్వరగా గమ్యస్థానం చేరాలంటే చిరునామాను పూర్తిగానూ, స్పష్టంగానూ వ్రాయండి.)

మీకు ఇతోధికంగా సేవచేయడానికి
మాతో సహకరించండి

తంతి - తపాలా శాఖ

*

దర్శినో ఐఉండాలనిపించింది నాకు. ఇంత తెల్లవారుఝామునే నాతో ఆమె కేమిపనా అని ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"ఎవరండీ మీరు? ఏంకావాలి?" అని ప్రశ్నించాను. ఆమె మాట్లాడలేదు. సమాధానంగా చేతిలో ఉన్న కాగితాన్ని నాకందించి తలవంచుకుంది. కాగితంతీసి పరీక్షగా చూశాను. ఇంటి యజమాని వ్రాసిన ఉత్తరం అది.

"ఓహో! మీరేనన్నమాట నిన్న ఇల్లు ఖాళీచేసింది. సామాను తీసికెళ్ళడానికి వచ్చారా?" అని ప్రశ్నించాను. ఔనన్నట్లు ఆమె తల ఊపింది. తల ఊపినప్పుడు రెండు మూడు కన్నీటిబొట్లు గచ్చుమీద పడ్డాయి. అరె! ఆమె ఏడుస్తూందా? నాకిదేమీ అర్థంకాక తెల్లబోయాను. చివరికి ఆమెతో "మాడండీ, మీకు వచ్చిన కష్టంఏమిటో ఎరగను. ఒకవేళ మీరు గదిని ప్రస్తుతం ఖాళీ చెయ్యలేనిపక్షంలో మీ సామాను ఇక్కడే దాచుకోండి. నాకు వచ్చిన ఇబ్బందేమీలేదు. వారంకాదుకదా, నెల్లాళ్ళయినా నాకు ఫర్వాలేదు" అన్నాను. చీరకొంగుతో తనకళ్లు తుడుచుకొని తల పైకెత్తిచూసింది. "మీరు చూపిన దయకు చాల కృతజ్ఞురాల్ని. కాని సామాను తీసికొని ఇప్పుడే వెళ్ళిపోతాను. నాకోసం స్టేషనులో మాచెల్లెలు చూస్తూంటుంది. నేనిక్కడ ఒక్క క్షణంకూడా ఆగడానికి వీల్లేదు" అన్నదామె.

చూస్తూండగానే ఆమెలో ఏదో వెత్తి ఆవేశంవచ్చి ముఖ కవళికలు మారిపోయాయి, బరువుగా నిట్టూర్చింది. "అవును. వెళ్ళిపోవాలి. నేను, చెల్లి కూడ వెళ్ళిపోవాలి. దూరంగా, దూరంగా, ఇంకా ఇంకా దూరంగా. ఎవరికీ తెలియని దూరాలకు వెళ్ళిపోవాలి" అంది.

ఆ మాటలకు ఆమె చూపులకు అర్థంలేగు. కొంపతీసి ఆమె పిచ్చిది కాదుకదా అనిపించింది. ఏదో కొంప మునిగిపోయేటట్టు చీకటితోనే వచ్చిపడింది.

"ఎందుకు అంతదూరం? ఏం నేరం చేశారని వెళ్ళిపోవాలి?" ఉచ్చారణలో హేళన స్ఫురించకుండా అడిగాను. ఆమె నవ్వింది నిర్లక్ష్యంగా. మళ్ళి అంతలోనే ఆమెముఖం తీవ్రమయింది. "ఒక్కటే నేరం చేశాను. పరిస్థితులకు లొంగిపోయి నేనూ, మా చెల్లి ఆ వృత్తిలో ప్రవేశించాం. వెలుగులో నుంచి చీకటిలోకి దిగబడినట్లే అయింది మాకు. బ్రతుకే హీనమయి శూన్యమయింది. ఆ ఊబిలోనుంచి బయటపడాలని ఎంతగా ప్రయత్నం చేశాం! ఇన్నాళ్ళకు కుదిరింది. ఎవరికీ తెలియని ఎక్కడికో పోయి వెలుగులో జీవించాలని ఉంది. తెలిసిన ఈ ఊళ్ళో ఈ మనుష్యులమధ్య జీవితాన్ని పునః ప్రారంభించలేం కదా" అన్నదామె కన్నీరు తుడుచుకుంటూ.

నామీద పిడుగుపడినట్లయింది. మతిభ్రమించింది. కళ్లు చీకట్లు కమ్మాయి. ఎప్పుడామె కదిలి వెళ్ళిందో, ఎప్పుడు గది ఖాళీ చేసిందో నేను గమనించలేకపోయాను. సామాను బండిలో వేయడం పూర్తయింది కాబోలు ఆమె తిరిగివచ్చి "వెళ్లిపోతున్నానండి, బహుశా వేళకాని వేళలో వచ్చిపోయే మనుష్యులతో రాత్రి మీకు సరిగా నిద్రపట్టి ఉండదు. దానికితోడు చీకటితోనేవచ్చి మీ నిద్ర పాడుచేశాను. క్షమించండి" అంది. నేనేమీ మాట్లాడలేకపోయాను. అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డాను. ఒక్క క్షణం నిలబడి ఆమె నమస్కారంచేసివెళ్ళి బండిలో కూర్చుంది. నేనింకా అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డాను. చూస్తూండగానే బండి నెమ్మదిగా కదిలి వెళ్ళిపోయింది. ★

> ఒకరు—మీ ఊళ్ళో పేరుగల పెద్దమనుషులు ఎవరైనా పుట్టారా?
>
> మరొకడు—లేదండి. మా ఊళ్ళో పుట్టినవాళ్ళందరూ పేరులేని చిన్నపిల్లలే.
>
> —బద్దూరి (నిజామాబాద్)

శబ్దగ్రహణలో విశేష పురోగతి

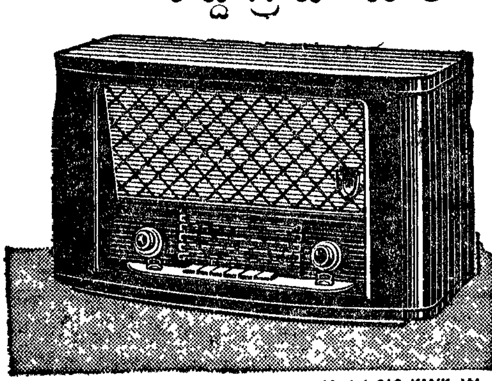

Model-210 KWK-W
Price Rs. 540/-Plus taxes

మెట్జ్ రేడియో

ప్రింటెడ్ సర్క్యూట్ తో

- గిల్టు అలంకరణములతో అందమైన వెనీర్డ్ పెట్టె
- ఆరు కొత్త ట్యూబులతో హై సెన్సిటివిటీ సెలక్టివిటీ
- అయిదు స్ప్రెడ్ బ్యాండ్స్
- ఫ్యాన్ షైవ్ ట్యూనింగ్ ఇండికేటర్ వ్యాపార భోగట్టాలు కోరబడుచున్నవి

హి-ఫి. రిప్రొడక్షనుకు శ్రేష్ఠ ప్రసిద్ధికనుగుణముగా రూపొందింపబడినది.

పశ్చిమ జర్మనీ సహకారముతో ఇండియాలో తయారుచేయబడినది.

Sole Distributors METRO MUSICS
545 — Kalbadevi Road. Bombay-2. GRAM. METMUSICS

తూర్పు, పశ్చిమగోదావరి, విశాఖ, శ్రీకాకుళం జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
హిందుస్తాన్ ఏజన్సీస్, 24/225 ఏ, దానవాయిపేట, రాజమండ్రి.
కృష్ణాజిల్లాకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
ఆంధ్ర ఎలక్ట్రిక్ హౌస్, పార్కురోడ్, విజయవాడ-1.